

WALD ORLD

UDÁLO SE

MASOPUST

13L V MUZEU KOMENSKÉHO

UMĚLECKÝ TÝDEN 11L

MATURITNÍ PLES 13L

12U V SENÁRU ČR

10L V HORNICKÉM MUZEU

SLAVNOST SVĚTEL

PRÁCE NAŠICH ŽÁKŮ

TRIČKA GRAFIKŮ 10 A 11G

BÁSNĚ PRO TISKAŘE (3. TŘÍDA)

REPORTÁŽE

APRÍLOVÝ JARMARK

WALDWORLD

JARNÍ A FYZIKÁLNÍ LYRIKA

Během Velikonoc psali žáci
11. třídy lycea básně, pohleďte, co uchořili a zřásnili.

Mojmír Poprocký

Louka plná kvítí
jaro přišlo k nám,
slunce krásně svítí
ptáci pějí nám.

Na louce se pasou ovce
hrají si a skotačí,
v potoce zas za lukami
žáby skáčou potají.

I když se to nezdá,
ptáci mají velkou práci
postavit si hnízda.

Z rozkvetlých třešní,
krásné bílé kvítky
do klína nám přší.

sedla jsem si v práci,
s bolavýma nohama
ten čas mi sakra neutíká

a jak tak sedím tak mi došlo,
že fyzika mi taky nic
moc neříká

cestou ke stolu mi spadlo
pár skleniček

to na ně asi působila
gravitace nebo to bylo
tou rychlostí?

to je ale zapeklitá situace

potom jsem začala čepovat
a tlak na pípě zmenšit
sem si musela

aby se tam nehrnulo
tolik pěny

a zákaznice u pultu
mi odpověděla,
že kartou platit bude

i vzal kolega
elektronický terminál

že ta ženská žádné
dýško nedala
si raději ani nevšímal

pak ji upozornil,
že půlnoc se už blíží
no čas se nám chýlil ke konci
tak velkou silou
zvedám židle

a o tom jaký jsou
lidi pitomci
se pobavíme příště

Je Velikonoční pondělí
a sedíme tu z nudění.

Slunce sice svítí,
ale nekvete tu žádné kvítí.

Tento den je velmi krásný,
ale je velmi tichý.

Co pak Velikonoce slaví
už jenom stará generace.

Tady to už moc častým zvykem
není abych koupil pomlázku
A nechal jí vzduchem svištět.

Slunce svítí a já se ptám,
kam svou hlavu složit mám?

Chladno kam se podívám,
jaro, léto, podzim, zima,
nevím co si vybrat mám.

Růžově se dívám, na to slunce
co svítí mi nad hlavou,

a já se ptám, komu jen to
srdce dám?

Slova mi nepřijdou vhod,
mlčím, s holubama
soudím.

Vybírají
z trávy
zbytky,
žaludkem
jim proudí
zvratky.

Je mi špatně,
ale slunce mě
začíná hřát
tam, kde má.
Vitamín D mi dá.
Proč jen Prokop

reprákem se tají,
když hudba je teď
potřeba.

A mají, pošty zavírat v šest
v socialistickém komixu?

To je zábava, :)

To tak zní.

Ve městě neslyším zvuky
přírody.

A na úkol mi nezbývá
moc nálady.

Pod panelákem už není
kultury.

A já příště najdu víc
té přírody.

Ve fyzice krásu najít smíme,
tolikrát po nocích o ní
s láskou sníme.

Vždyť fyzika je všude kolem
nás, zazněl učitelův hlas.

Filozofuj filozofe,
fyziku ty láskou vypočítej
Přebytečná X však v básni
nechej.

Přesnost pře se s rozevlátou
myslí o tom, co, kdo si právě
myslí.

Musí to být tak,
fyzika vzorce nám
dala, já odpovědi
na vše dřív
nezнала.

Vydává Waldorfská škola Příbram – střední škola, Dlouhá 163, 261 01 Příbram.

Redakční rada – 10L – Matyáš Klímek, Jack Stander, 11L – Ema Benadová, Anežka Kotěřová, Miriam Chytilová, 12L – Jaromír Fiala, Veronika Dandová, 13L – Johana Pechová.

Grafický návrh – Kateřina Antonová, absolventka oboru Reprodukční grafik 2017/20.

Grafická úprava a sazba – žáci oboru Reprodukční grafik. **Kontakt** – lenka.senkova@waldorf.pb.cz.

Náklad 30 ks, **cena** 80 Kč. **Uzávěrka příštího čísla je 6. 6. 2023. Tisk** – Tiskárna PRIMA s. r. o.

www.waldorf.pb.cz

REPORTÁŽE

14–15 Aprílový jarmark ▼

UDÁLO SE

4–5 Masopust

13 13L v Muzeu Komenského

18–19 Umělecký týden 11L ▼

20–21 Maturitní ples 13L

22 12U v Senáru ČR

23 10L v Hornickém muzeu Příbram

24 Slavnost světél

PRÁCE NAŠICH ŽÁKŮ

6 Trička grafiků z 11G ▼

7–12 Komiks Brána do prázdnoty (pokračování)

16–17 Básně pro tiskaře (3. třída)

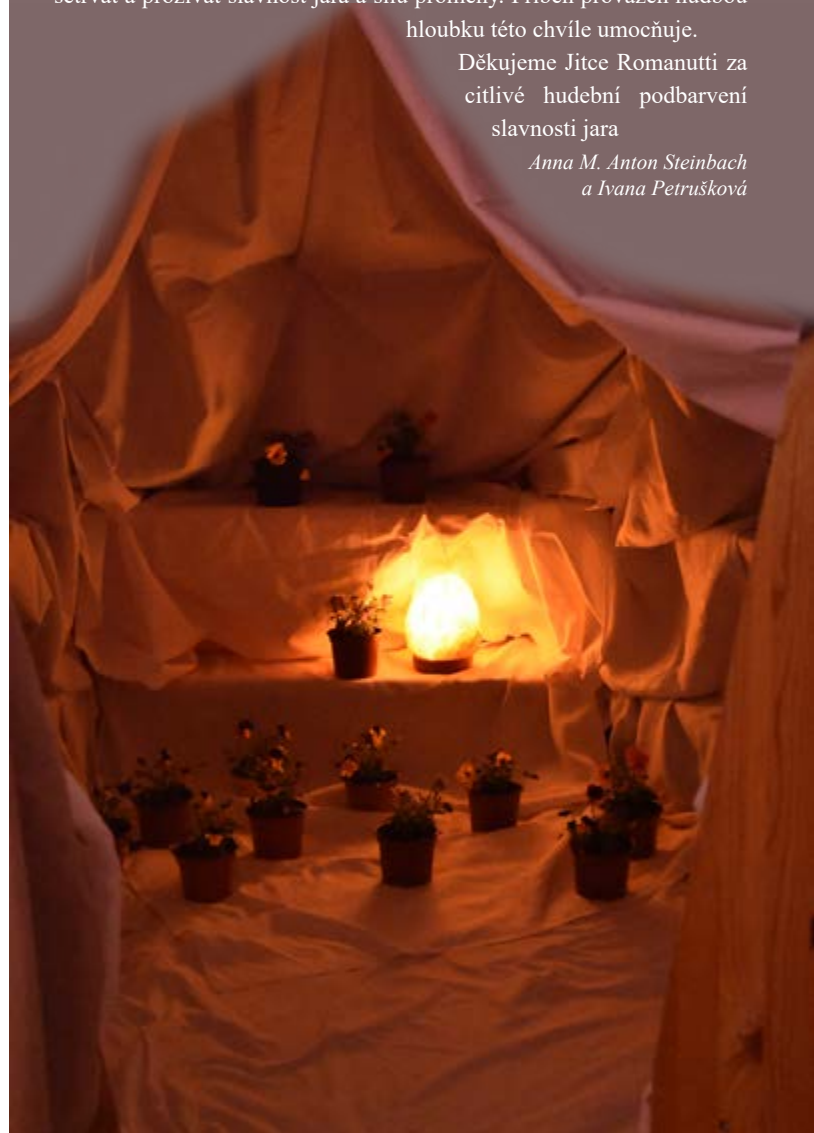
V prvních jarních dnech má své místo v mateřské škole jarní slavnost. Do předem připraveného prostoru postavíme tajemnou horu, která je na první pohled temná a působí jako zakletá. Její nitro je zářivě bílé a osvětlené. Hora v sobě skrývá tajemství jarních květin, které čekají na vysvobození.

V den slavnosti se děti shromáždí kolem hory a za doprovodu lry poslouchají příběh O Janičkovi a jeho dědictví. Je jím kus země a také hora, ke které Janiček třikrát přijde a volá na ni, aby se probudila. Potřetí se hora zázračně promění a vydá své tajemství. Děti pak v tichu vynášejí květiny ven a pomáhají hoře vykvést.

Je krásné vidět, v jak posvátné a důstojné náladě dokážou malé děti setrvat a prožívat slavnost jara a sílu proměny. Příběh provázen hudbou hloubku této chvíle umocňuje.

Děkujeme Jitce Romanutti za citlivé hudební podbarvení slavnosti jara

*Anna M. Anton Steinbach
a Ivana Petrušková*

SLAVILA CELÁ ŠKOLA

Dnes již je doba velikonoční. Venku je apríl se svým rozjařeným počasím. Keře pučí, ptáčky cvrlikají a slunce jasní den již kolem šesté ranní. Asi před padesáti dny však byl konec února a jaro zatím pouze snem. Tento rok tomu však bylo i jako ty poslední podvatisíkové lehce jinak. Zkrátka žádná syrově sychravě krutá či duchnově bílá ladovská zima nebyla. Bylo hezky a celkem teplo. Byl pátek 17. 2., slavili jsme masopust. Podařilo se, že jsme se pro něj rozhodli jako celá škola, a byla to za mne dobrá volba. Ráno jsme se všichni setkali od prvňáčků po maturanty. To byla mela, to bylo lidu a těch dětí a těch masek.

Tento rok jsem byl Masopustem já. Byl jsem přestrojen za Masopusta samého, což je starý tradiční převlek. Masopusta šatí bílý háv, má dlouhý bílý špičatý klobouk a je celý barevně opentlen. Zimní krajina zavátá sněhem, jaro se svými barvami raší zpod

něj. U tradičních masek jsme zůstali na lyceu a u učňů. Kominíci nosili štěstí, cikánky tráslily sukněmi, medvěd zjihl a medvěďár se pyšně nesl a kolem se procházel hlouček důstojných pánů s klobouky a pejzy spolu s Turkem. A všemožné další postavy přišli na tu slavnost předpostní. To vše pro ty malé a pro radost pobýt pospolu.

A ti malí, těch bylo a jakých. Tu princezny tančily s princí a pohádkové postavy s vodníkem a ježibabou. Mezi všemi štěbetala všemožná zvířata a ptactvo bajkové v čele s beruškou, psem a včelkou. „Tady byl kuchtík, zelinář, malíř a ten, kdo krájí klobásy, je uzenář“, pěno pod taktovkou hajného. A pak na Litavce zakotvil drakar a přišli barbaři, válečníci, jejich panny a moudré normy vedení dvěma válečníky a Vikingem Vikem. Z východu v hávech pestrobarevných Indky, Egyptané z jihu a od nás, z Evropy, Achájci holenní krásných. Byl zde páter se svými ovečkami, na vlnách dospívání korzáři s piráty a tlupa disko fandů z osmdesátek.

A tak jsme vyrazili od školy. U svatého Václava jsme zapěli pár písní a vydali jsme se Pražskou. To byl panečku průvod. Zpívali jsme: „Jemine, domine, Masopust pomine“ a „Masopust slavíme, nic se nevadíme, pospolu“. To bylo povyražení, babičky nás zdravily a my je. Ve výlohách se nám mávalo. Kolemjdoucí pokyvovali, někteří se přidali. Až jsme dorazili na náměstí, kde jsme obestoupili kašnu. A tu jsme se začali veselit. Zpívali jsme a tancovali. Ale trochu jsem se zprvu bál, když jsem viděl, jak masky stojí a čekají, že se neveselí a netančí. Taky mi to dalo práci a dalším některé převleky rozhýbat, aby nebyly jen jako z obrázku. A podařilo se, zpívalo se a tancovala polka a dobře bylo. A ti starší byli taky veselí a někteří se zpovzdálí koukali, chichotali a styděli se pod rouškou posměšku či nechutě, tak jak chtěli. A i ti zde měli místo a bylo dobře, že posedá-

vali na lavičkách, tu se někteří osmělili a začali tancovat. A tak tu bylo veselí, malí s velkými, tlustí s tenkými, kamarádi s kamarády, holky, kluci, děvčata, chlapci, žáci, učitelé, asistenti, kolemjdoucí, děti, mladí, dospělí, staří. Bylo tu dobře pospolu.

Pak jsme se vydali zpět ke škole ulicemi se zpěvem. Alou k hostině, kterou nám připravili devátáci. Ale ještě nikdo nic neokoštoval. Nejprve fotka a ne jen tak ledajaká ale ta, pro niž bylo nutné čtyři minuty nehnuté stát. Pak už jsme se mohli vrhnout na zaslouženou hostinu poskládanou z různých darů, buchet pečených rodiči a žáky, dortíků, slaných pochutin a koblih k tomu. Za dary díky! A díky vám všem, kdo jste masopust tvořili, veselili se pospolu a mysleli na nás v dobrém.

Opatrujte se a na viděnou na masopustu zase o rok starší, Mojmir Poprocký, organizátor

foto: Karel Pluček

TRIČKA GRAFIKŮ

Na praxích (odborný výcvik) a v hodinách grafických technik na Březových Horách jsme tvořili malby na trička. Tvorba byla volná a každý mohl dát do své práce kousek sebe. Petra Z. vytvořila krásnou květinovou malbu. Eduard M. se naopak pustil do modernějšího stylu.

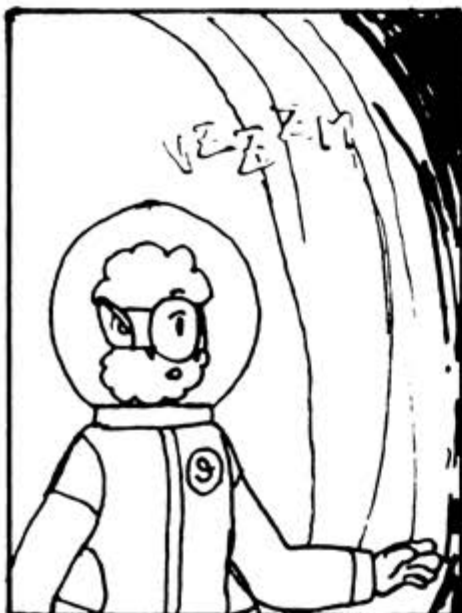
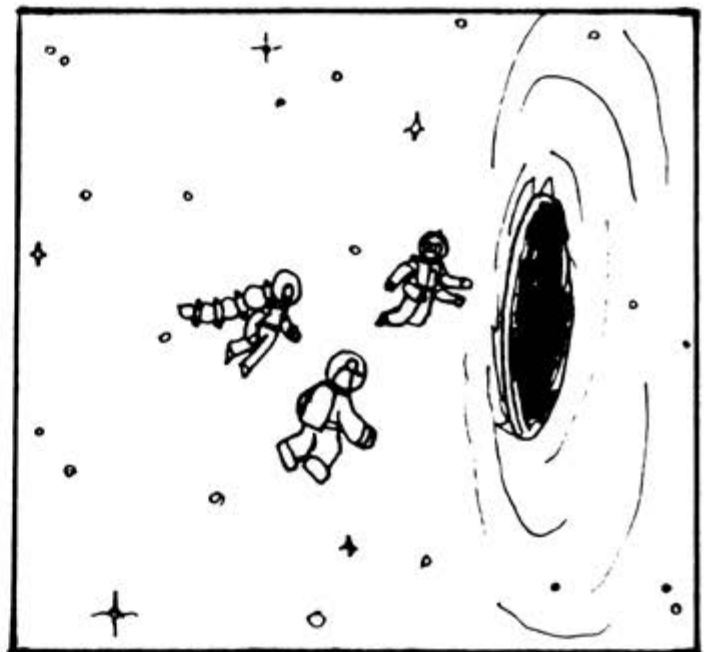
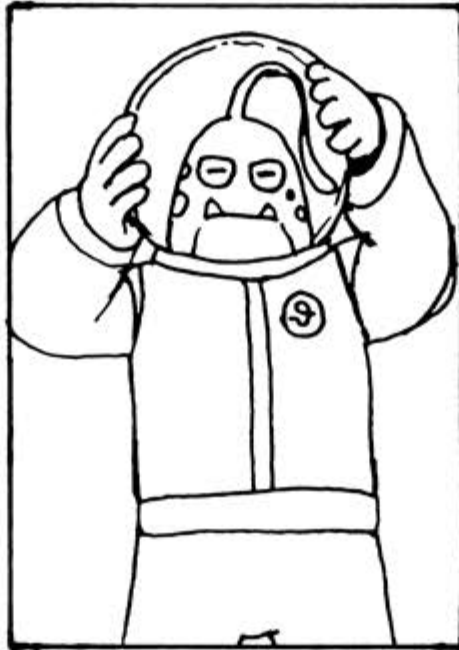
PRACOVNÍ POSTUP:

Každý z nás si vybrané tričko namočil do vody a následně pak vyždímal. Vnitřek trička jsme podložili pevným kartonem omotaným fólií, aby se barva neprosákla na druhou stranu. Pracovali jsme barvami *Terno colour* na batiku za studena.

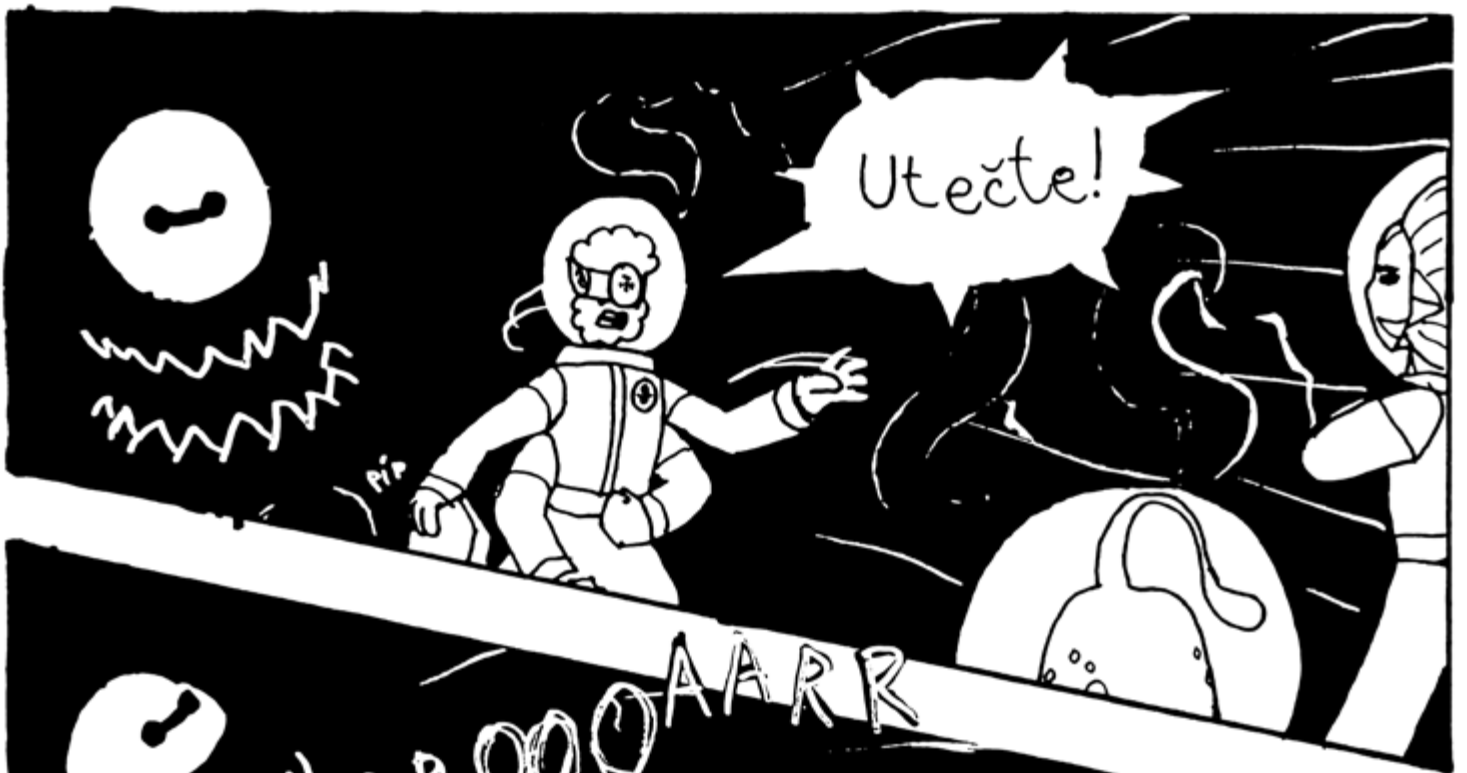
K došperkování detailů jsme pak použili barvy sítotiskové. Vrstvili jsme od nejsvětější po nejtmaší odstíny. Trička se nechala zaschnout a vymáchala se ve fixativu po dobu 20 minut, malby pak bylo nutné zažehlit.

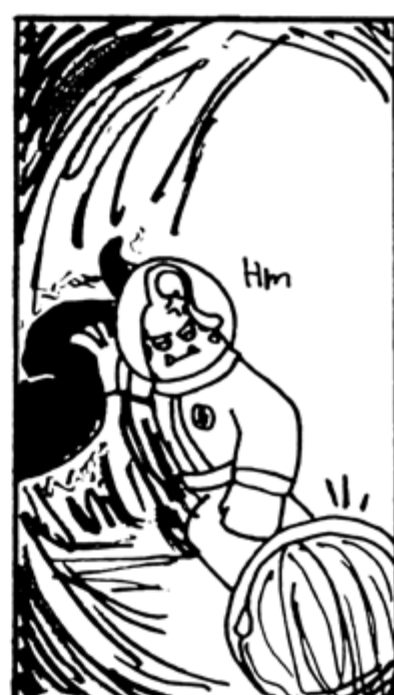
grafici z 11. třídy

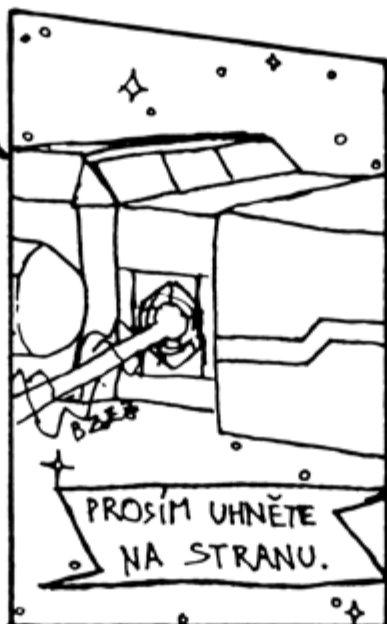

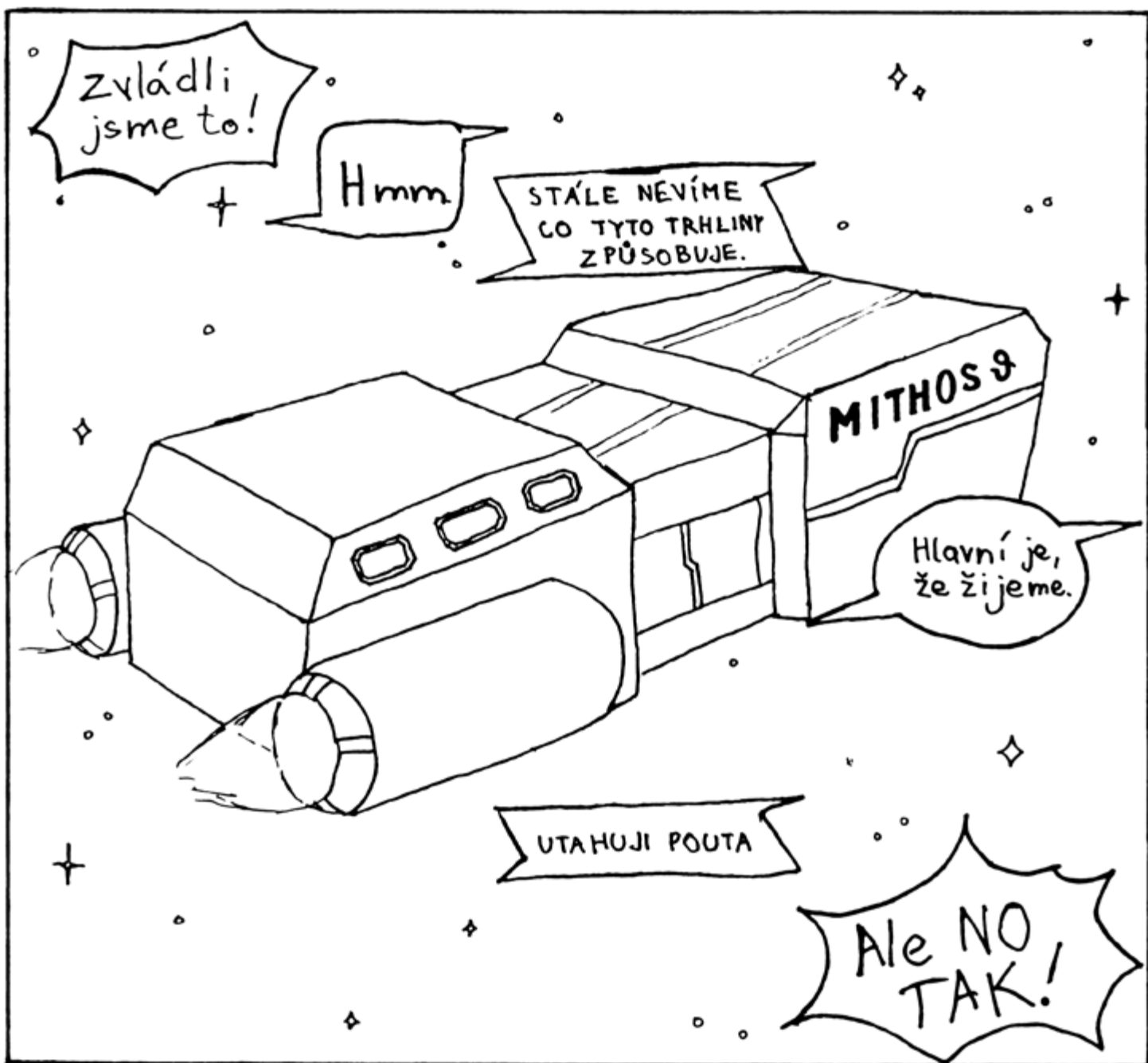
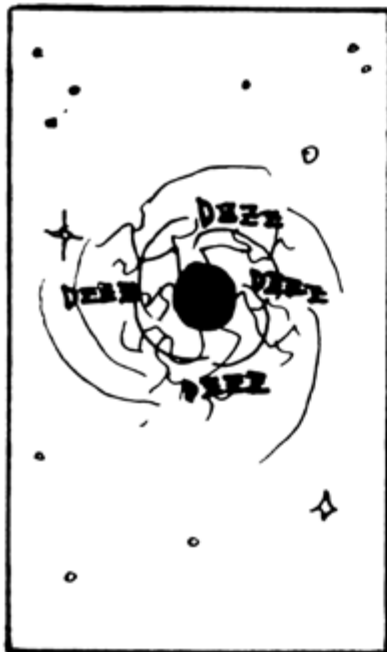

Třináctá třída vyrazila 21. března do Prahy do Národního pedagogického muzea Jana Amose Komenského.

Ráno jsme se sešli na Smíchovském nádraží. Když jsme se společně dopravili k muzeu začal náš program. V muzeu jsme dostali pracovní sešit s úkoly. Programy jsou připravené tak, aby si návštěvníci opravdu přečetli panely a historické dokumenty vystavené ve vitrinách. Bylo to velmi zajímavé. Byl

Byl to náš poslední výlet před maturitami

torách muzea a byla pomalovaná obrazy, které se skutečně nacházely v jeskyních.

Šli jsme na oběd. Většina z nás se vydala do McDonaldu, který byl poblíž.

Po obědě jsme vyrazili přes Karlův most do Knihovny Jana Amose Komenského. Knihovna je propojená s muzeem. Oficiální název je Národní pedagogické

muzeum a knihovna Jana Amose Komenského. Tam nám nejdříve paní knihovnice vysvětlily, jak se můžeme zapsat do knihovny a co vše zde najdeme. Jak již z názvu vyplývá, knihovna obsahuje téměř veškerou pedagogickou literaturu a vše, co nese název *učebnice*. Překvapilo mě, že mají v archivu čítanky a naučné knihy pro děti již z 19. století.

Stejně jako v muzeu nás v knihovně čekal program. Vybrali jsme si téma rešerše a vyhledávání v databázích. Povídali jsme si o tom, co to vlastně rešerše jsou a kde si je můžeme udělat. Dozvěděli jsme se o stránkách, které obsahují seznamy všech knih z českých knihoven, a dokonce i z těch světových. Takže si můžete přes nějakou větší knihovnu půjčit knihu třeba z Ostravy nebo dokonce i ze švýcarského Curychu. Světová databáze se jmenuje WorldCat a ta česká Souborný katalog České republiky. Databáze jsou tvořeny tak, že zadáte klíčová slova – témata, která vás zajímají a najde vám to tituly, které taková slova obsahují. Zápis a výběr těchto slov je také práce knihovníka. Bylo to velmi zajímavé a přínosné, věřím, že to určitě v budoucnu využijí.

foto a text: Johana Pechová, 13L

OHLÉDNUTÍ GRAFIČEK Z 10U

Letošní velikonoční jarmark se konal 1. dubna a zahájen byl v 10 hodin školním žesťovým orchestrem.

Zúčastnilo se mnoho žáků ze základní školy a mnoho rodičů. Ze střední jsme pokaly pár spolužáků, spíše ale učitele. V jídelně měla devátá třída občerstvení a všude bylo mnoho stánků. My, s panem učitelem Matějčkem, jsme prodávali grafické výrobky – trička, bloky, záložky... Měli jsme mnoho zákazníků a někteří z nich nám udělali velkou tržbu.

Obzvláště v počátečních hodinách jarmarku bylo velmi rušno. Přišlo se podívat mnoho lidí. Potkaly jsme i některé bývalé

spolužáky, což bylo milým překvapením. Celkový dojem z jarmarku jsme obě měly dobrý.

Petra Cabicarová, Amanda Faralli

ATMOSFÉRA JARMARKU Z POHLEDU TRUHLÁŘŮ

V sobotu 1. dubna na apríla proběhl u nás ve waldorfské škole velikonoční jarmark. Je to pro všechny vždy velký svátek po tak dlouhé studené zimě přivítat příchod jara

Celá škola je každý rok ověncena zelenou svěží barvou. Vnitřní prostor vsu-

de kráší různé stánky plné přírodního sortimentu, podomácku upečených dobrot, upletených věnců, pomlázek, výrobků z hlíny a ze dřeva. Atmosféru jara umocňují sborové zpěvy a slavnostní famfáry....

S naším stánkem jsme též my „truhlíci“ každoročně účastní a vždy se snažíme přinést něco nového. Letos jsme naši nabídku okrášlili o velkou kolekci intarzií a reliéfů a též o ptačí budky a krmítka, která velmi dovedně zhotovili naši prváci pod vedením nového kolegy a mistra pana Tomáše Krále.

Rostislav Anton

DIVADLO PÁTÉ TŘÍDY

Pátá třída v rámci Aprílového jarmarku hrála divadlo *O svaté Dorotě*, které nacvičila v epoše českého jazyka. Jak název napovídá, divadlo je o Dorotě. Ta byla ctou šlechtnou pannou a nadevše milovala Krista.

Vystupovalo osm postav – čert, Dorota, král, kat, anděl, služebník Theofil, hospodář a hospodyně. Měli jsme dvě až tři alternace, neboli zastoupení. Nejdřív jsme texty cvičili doma a pak jsme to hráli ve škole. Čtyři děti nás doprovázely na hudební nástroje – na flétnu, buben a na triangel. Pan učitel nám zpěv doprovázel kytarou. Nejdřív jsme divadlo hráli bez kostýmů, ale postupem jsme našli nějaké kostýmy a vzali si je. Na jarmarku jsme divadlo zahráli dvakrát, tedy ve dvou alternacích.

Jakub Duchoslav, 5. třída

kazníkovi lísteček a ten mohl jídlo vyzvednout v již zmíněném okénku. Kromě hlavních jídel jsme prodávali také zákusky nebo kávu.

Prodej byl pro některé členy náročný, přestože bylo méně zákazníků než na vánočním jarmarku. I přesto jsme si jarmark užili a vydělali si nějaké peníze na poslední měsíc ve škole.

9. třída

NOVINKA – BUFET S VÝDEJNÍM OKÉNKEM

Dne 1. 4. 2023 se od 10 do 16 hodin konal v naší škole velikonoční jarmark. My, jako 9. třída, jsme měli na starost bufet. Rodiče žáků připravili různá jídla a nápoje, které jsme následně prodávali.

Nově jsme měli výdejní okénko v kuchyni, kde se vydávala hlavní jídla, jako polévky, řízek, nádivka atd. Prodávající vždy vydal zá-

PĚVECKÝ SBOR CANTAVERA

Na Jarmarku tradičně vystoupil pěvecký sbor *CantaVera*. O krátké představení sboru redakce časopisu *WaldWorld* požádala sbormistryni *Veroniku Skaličkovou*:

Sbor *CantaVera* vznikl v lednu 2015 jako uskupení lidí, kteří chtěli zažívat radost ze společného zpěvu. Ze začátku přicházeli spíše zpěváci z řad rodičů a učitelů kolem Waldorfské školy Příbram. Nyní však máme mezi sebou sboristy z různých končin a profesí. Repertoár sboru je velice různorodý. Zpíváme jak duchovní, tak i světské skladby v nápaditých úpravách. Koncertujeme v kostelích v Příbrami a okolí i na WŠ Příbram.

Na zkouškách, vždy v pátek v 16.30 hodin v eurytmickém sále Waldorfské školy Příbram, nechybí humor ani profesionalita. Případné nové zájemce o zpívání ve sboru mezi sebou rádi přivítáme.

Veronika Skaličková, sbormistryně

BÁSNĚ PRO TISKAŘE

Třetí třída má v osnovách waldorfské výuky zařazenu tradičně, u samotných dětí jednu z velmi oblíbených epoch, epochu řemesla, povolání, služby.

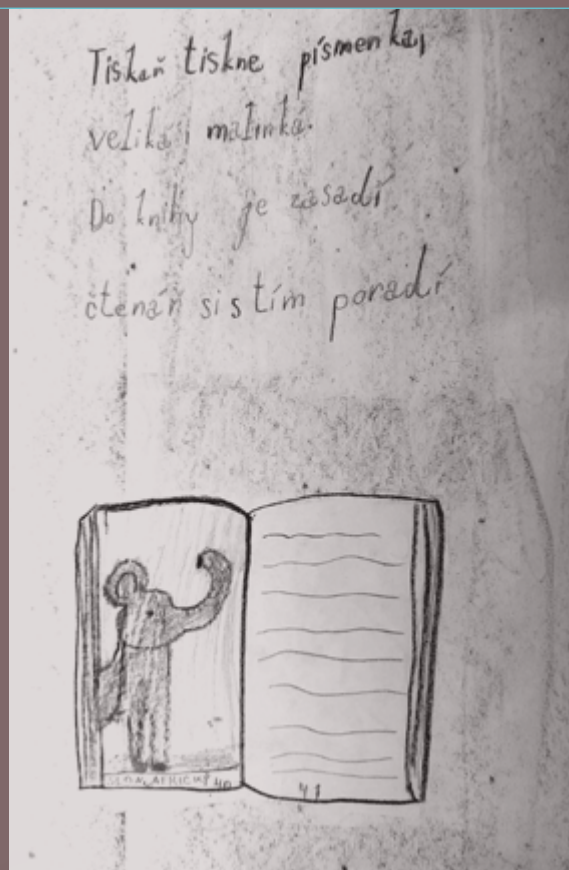
Příbramští třetíci si letos opravdu s velkým zájmem užívají návštěvy jednotlivých mistrů svého oboru v epoše řemesel. Za některými putujeme my. Jako třeba za tiskařem. Naše střední škola nabízí obor reprodukční grafik a návštěva u tiskařů, grafiků tedy byla logickým krokem.

Děkujeme za velmi přívětivou a podnětnou návštěvu, nahlédnutí do tajů tohoto řemesla – oboru.

Děti byly nadšené, že si z „kasy liter“ mohou vytáhnout jednotlivé olověné či dřevěné litery a z nich si vyrobit vlastní jmenovku-štítek, třeba na dopisní schránku. Dozvěděli jsme se, že tiskař-sazeč musí vlastně celý text sesadit zrcadlově.

Bylo to podnětné, inspirující setkání, které jsme ve třídě ještě oživili svojí vlastní tvorbou básní. Vznikly vtipné, milé básně. Ještě jednou děkujeme.

text a foto: Lenka Sosnovcová, třídní učitelka

TISKAŘ
TISKAR TISKNE V
TISKÁRNĚ TISKYMSKY A
VITISKNE VELKÝ LIST LISTI PĚKNĚ
SEŠIJE OD OBALU VLOŽÍ JE
PAK JE POŠLE DONEŽ NÁMA!

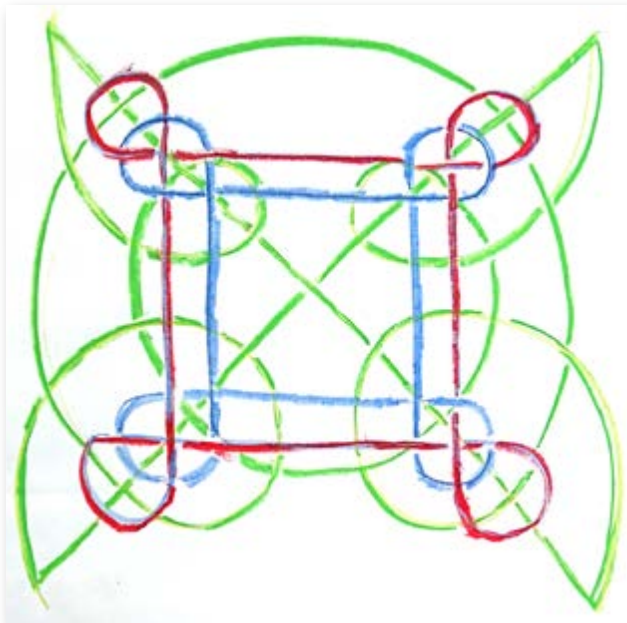
Sedím v pokoji v uších Sarabandu od Händela a vybavila se mi jedna pěkná vzpomínka. Vzpomínka na týden eurymie, vzpomínka na týden umění, pod vedením tří učitelek:

Jaroslava Úllová, Petra Křížová a Zuzana Machková. A přesně na tuto písničku polovina naší třídy tančila. Po měsíci se k tomuto zážitku vracím a po měsíci o něm píšu. Jaké byly mé dojmy? Jak jsem se cítila, když jsem po tak dlouhé době dělala eurymii a co dalšího si pro nás paní učitelky přichystaly.

Program byl následný: každá polovina třídy měla vždy něco jiného, jednou jsme třeba kreslili formy, potom modelovali a nakonec např. dělali eurymii. Každý den se stihlo od každého trochu, no byla to trochu všehochuť, ale eurymie, tam bylo nejvíc. Ještě aby ne, vždyť ji taky vedly dvě paní

učitelky a vedly jí moc pěkně. S paní učitelkou Úllovou jsme pracovali na (mojí oblíbené) Sarabandě a na dalších cvičeních spojených s hudbou. S paní učitelkou Petrou Křížovou jsme

pracovali na svých básnických sólech. A všechno jsme si to pak vzájemně prezentovali. Ukazovali jsme si i výstupy z dalších uměleckých hodin. Z kreslení forem vznikly každému až dvě propletené formy a z modelování nám vzniklo embryo. Embryo nám vznikalo celý týden, začali jsme u lipového semínka a postupně pokračovali přes zárodek dál.

foto: Zuzana Machková, Mojimír Poprochý

Týden jsme si užili a já, věřím, že i ostatní se těší na podobně prožitkové dny. Vypínám hudbu a zpět do reality se vracím, čeká nás toho letos ještě dost.

Miriám Chytilová, 11L

MATURITNÍ PLES 13L

10. března 2023 se v příbramské sokolovně uskutečnil maturitní ples třinácté třídy. Žáci si zvolili téma **Wesmír**, proto byla v takovém duchu nejen výzdoba, kterou maturanti sami připravovali s pomocí paní učitelky **Michaely Málkové**, ale atmosféru podpořily také tematické proslovy a nástup.

Vesmírný nástup vznikl díky Lence Peške, taneční lektorce, která jednotlivé kroky rozvrhla do hudby tak, aby zachovala velkolepost situace a výsledek dovedla co nejlíže k dokonalosti.

Tím však večer nekončil! Když žáci dotančili na své pozice, byl čas na šerpování. Cestu pro stuhu si všichni užili. Následoval tanec s maturanty, později zlatý déšť, dražba, během toho probíhala tombola, mezi jednotlivými částmi programu hrála kapela a nakonec bylo na řadě půlnocní překvapení, jehož součástí byli i třídní učitelé.

Takhle na cestu do kosmu vzpomínají maturanti a paní učitelka:

Jak už jsem řekla na plese, když máte kolem sebe vesmírnou posádku, ve které

jeden ctí druhého, nemusíte se bát vzlétnout s nimi ke hvězdám. Mě potkalo v životě veliké štěstí, v říjnu 2019 mi byla jedna taková skupina svěřena k výcviku. Hodně jsme spolu zažili a 10. března 2023 pak byli na svůj let připraveni. Byl to nejkrásnější a nejradostnější ples mého života!

Děkuji Vám moji milí ze 13L.

P.S. Marku světla byla boží!

Jana

Maturitní ples byl super! Bála jsem se, že celý den budu nervózní a bude s blížícím se večerem stoupat i stres stejně jako hladina alkoholu některým zúčastněným. Naštěstí mé obavy byly zcela zbytečné. Celý den byl pro mě poklidný. Po nalíčení a dokončení účesu jsme si šli vyzkoušet nástup. V tu chvíli jsem si začala uvědomovat, že je to opravdu tady. Náš maturitní ples! Zahajovací nástup se nám velice povedl. Když jsem udělala první krok, začalo mě mrazit, bylo to naprosto kouzelné. Zatančila jsem si, popovídala jsem si s přáteli a zažívala skvělé chvíle. Po půlnoci jsem už byla velice unavená. Přestože já bych ještě ráda tancovala, mé nohy nesouhlasily. Nevím kde jsme pak ráno

vzali sílu vstát a jít uklízet, ale zvládli jsme to. **VŠECHNO** jsme skvěle zvládli. Byl to úžasný večer a mám na něj pouze pozitivní ohlasy.

Johana

Bylo to lepší, než jsem očekával. Nejradši bych si to zopakoval.

Standa

Byla jsem z večera dosti dost nervózní, ale nakonec dopadl opravdu nad mé očekávání... přimhouříme oči nad tombolou. S Matějem jsme proslov zvládli na jedničku a všichni jsme se celý večer chovali naprosto vhodně! Byla zde spousta veselých tváří. A naše půlnočko bylo kuriózní!

Děkuju moc všem.

Baru H.

Jsem moc pyšná na to, že jsme to všichni zvládli, podrželi se a hlavně, že si to každý z nás užil. Já jsem si to tedy užila neskutečně moc. Maturák je pro mě místem, kde se mohou setkat všichni ze školy, utvořit jeden tým a to i bývalí maturanti, takže se moc těším i na příští rok!

Děkujeme moc všem, co přišli!

Tara

Byl to nezapomenutelný večer a jsem moc ráda, že jsem byla jeho součástí. Ale ten večer jsem si uvědomila, jak moc rychle to uteklo ten náš společný život na střední. Ve všech knihách a filmech se říká, že na střední se rádo vzpomíná a já už chápu proč!

Moc vám děkuji, za všechno.

Karolína

Bylo to wesmírný! Byl to kouzelný večer, který měl naprosto všechno, byl to přesně takový maturák, který jsem si vždy přála zažít. Byly to samozřejmě nervy, jestli všechno půjde podle plánu, jestli všechno klapne, tak jak má. Všechno nakonec klaplo a byl to nejkrásnější večer. Byli tam všichni, na kterých mi záleží a kteří už do mého života neodmyslitelně patří, díky nim to byl nezapomenutelný večer.

Děkuju vám všem, mám vás ráda!

Rozi

Den 15. 2. 2023 jsme se společně s třídami 11U a 12U vydali do Prahy na návštěvu zasedání horní komory Parlamentu ČR – Senátu.

Sraz byl v 9.15 hodin na Smíchovském nádraží, neboť jsme se sjížděli z mnoha koutů Středočeského kraje. Těšila nás hojná účast, i když někteří spolužáci nám chyběli. Z důvodu odklonu tramvajové dopravy na Malostranské náměstí jsme dorazili do Senátu PČR (Parlamentu České republiky) s mírným zpožděním, a tak galérii pro hosty již zaplnila jiná školní skupina. Bezmála hodinové čekání jsme si přijímali procházkou po Malé Straně, nakoukli jsme zdarma i do Kostela sv. Mikuláše.

Krátce před 11. hodinou jsme již mohli vstoupit do nádherných prostor Valdštejnského paláce, ve kterých Senát PČR sídlí. Na programu bylo zrovna projednávání návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o schvalování typu motorových vozidel a motorů. Diskuze senátorů nás zaujala natolik, že jsme se místo plánované půl hodiny zdrželi více jak hodinu, a přesto jsme senátory o návrhu neviděli hlasovat.

Děkujeme všem účastníkům akce za vzornou reprezentaci školy a smysluplně strávený den.

*Jana Haraštová
a Romana Kramářová*

A CO SI ODNESLI Z VÝLETU DO PRAHY ŽÁCI?

V senátu byly moc pohodlné židle a fajn security. Měli jsme zajímavé téma, nebo spíš oni tam řešili, spalovací motory. Zajímalo mě to. Ač jsem s nikým nesouhlasil, za mě super výlet.

R.

Líbil se mi Kostel sv. Mikuláš, a to pípátko na věci! (myšlen – detektor kovů!) Líbilo se mi prostředí, hlavně koženodřevěné sedačky, které byly vyrobené z trešňového dřeva.

Martin

Než nás tam pustili, tak jsme byli podrobeni důkladné prohlídce PČR (Policie České republiky) a prošli jsme detektorem kovů. V senátu jsme měli možnost naživo poslouchat diskuze senátorů a udělat si obrázek o naší vládní výkonné moci.

Matěj Láznicka

Byl to dobrý zážitek. Bavilo mě to. Bylo to krátké. Bylo to velice přínosné. Viděli jsme historickou budovu senátu spolu s dalšími historickými budovami v okolí. Poté jsme byli na jednání o spalovacích motorech, stihli jsme vidět fungování senátu, až na hlasování. Předtím jsme ještě nahlédli do krásného kostela. Poté jsme měli rozchod v Praze.

Matěj Šeda

Asi všichni víme, že Příbram je hornické město. Zdejší horniny byly bohaté na stříbro a olovo, proto se zde hornictví dále rozvíjelo. Těžba byla ukončena v roce 1978, protože většina rudy byla vytěžena. Zbylo jí jen 3–4 %.

My jsme viděli pouze do 2. patra. Zbývající patra byla zatopená. V důlní chodbě jsme viděli různé zajímavosti, včetně hornických skřítků permoniků. Dále jsme si prohlédli parní těžní stroj, který byl zakonzervován funkční. To znamená, že by i dnes mohl být uveden do provozu. Před vstupem do další části dolu jsme dostali hornické baterky. Jako další dobrodružství nás čekal výtah. Po 5 lidech jsme sjížděli dolů. Vždy byla přítomná průvodkyně. V první skupince jel i pan učitel. To bylo velké štěstí. Dveře výtahu se ve 2. patře zasekly a nešly otevřít. Pan učitel si však s tímto problémem po chvíli poradil a my jsme se šťastně dostali ven. Když se dveře zasekly další skupince, byl už pan učitel vzdálen v chodbách dolu. Společnými silami jsme ho přivolali a on se musel skrze nás prodírat úzkými uličkami zpátky k výtahu. Podařilo se mu vysvobodit i další skupinku. Když jsme všich-

úzkými žebříky. Byl zážitek po nich šplhat. Prolezli jsme i chodbou, která svou velikostí spíše připomínala dětskou prolézačku. V jedné části byla vysoká 120 cm a široká pouhých 70 cm. Zpátky na povrch nás výtah vyvezl už bez problémů. Odevzdali jsme baterky a přilby a tím naše exkurze do podzemí skončila.

Za sebe mohu říci, že stojí za to, důlní štoly navštívit.

Jana Dendysová, 10L

Je dobré tyto informace vědět, ale mnohem lepší je navštívit místa, kde horníci pracovali osobně. To je nám umožněno díky hornickému muzeu, které v Příbrami funguje od roku 2004. Jeho součástí je Ševčinský důl, důl Anna, důl Drkolnov, důl Vojtěch a důl Marie.

My jsme s naší třídou 10L navštívili důl Anna. Ráno jsme se sešli s naší třídní učitelkou Zuzanou Machkovou a s panem učitelem od grafiků Petrem Matějčíkem. Přivítala nás průvodkyně hornického muzea. Rozdala nám přilby, seznámila nás s bezpečnostními pravidly a průběhem prohlídky.

Nejdříve jsme šli do první části dolu, kde jsme se svezli vláčkem, který jel v hloubce 23 m pod zemí. Poté jsme viděli díru, která vedla do hloubky přes 39 pater.

ni sjeli dolů, prozkoumali jsme spletité chodby dolů. Některé byly propojené starými

SLAVNOST SVĚTEL

Slavnost světél je akce, kterou pořádá střední škola 17. listopadu jako památku na studenty a události na Národní třídě v roce 1989. Jedná se o pamětní akci. Studenti si vyrobí ze skořápek a vosku svíčky a v podvečer se vydají k příbramské Hořejší Oboře, kde svíčky společně vypustí do vody. Pamatuji si, když se tato akce neoficiálně konala v roce 2020. Byla koronavirová epidemie a my se tajně setkali při posílání svíček. Vždy to organizuje 13. třída. Vloni se tato událost bohužel neuskutečnila vůbec. Letos jsme měli pocit zvláštní důležitosti tuto událost uskutečnit. Také proto, že cítíme na naší škole neklidnou atmosféru. Přijde mi, že už si nejsme tak blízko jako jsme si vždy byli. A také

pro to, že se středoškolské akce moc neřeší. Je to škoda, protože dřív se tyto akce konaly. Na středním stupni se proměňujeme v dospělé bytosti. Byli bychom proto rádi, aby na nás bylo i tak pohlíženo. Potřebujeme cítit svobodný prostor, aby v nás mohla vzniknout iniciativa,

pořádat tyto akce sami. I proto jsme chtěli letošní slavnosti předat mladším ročníkům. Jsme opravdu rádi, že to letos neorganizoval žádný učitel. Studenti to pořádali sami, a tak by to mělo být.

Jsem moc ráda, že jsem tuto akci mohla ještě naposledy (jako studentka lycea) zažít. Sešli jsme se v hojném počtu. Přišli i studenti, kteří na ní byli poprvé. Společně v kruhu jsme řekli naši středoškolskou průpověď a poslali svíčky. Poté jsme si společně zazpívali krásnou píseň a oficiální akce skončila. Na tuto slavnost jsou zváni i absolventi se kterými se už nevidáme. Bylo tedy fajn zůstat déle a společně si popovídat.

Moc děkuji naší střední škole za to, že nám dává prostor tyto akce pořádat. A že se k nám naši středoškolští učitelé chovají jako k dospělým bytostem, kterými my už opravdu jsme. Věřím, že učit na střední škole je náročné, ale naši učitelé to zvládají nejlépe jak umí a za to jsme jim vděční. Není pro ně problém, když je potřeba, dělat ochránářské rodiče a zároveň nám dát důvěru v naši samostatnost. Děkuju Vám Střední škole!

Baru Hornová

